

Adam Waluś, Jerzy Okulicz

Tłuste, gm. Grodzisk Mazowiecki,
woj. warszawskie

Informator Archeologiczny : badania 10, 162-163

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wieszek drucikowatych razem złączonych, 5 fragmentów drucikowatych zawieszek, 10 srebrnych denarów ułożonych w rulonik /1 - Hadrian, 3 - Marek Aureliusz, 1 - Faustyna, 4 - Kommodus, 1 - Kommodus lub Antoninus /rozpoznanie doc.dr hab. Stefana Skowronka/, krzemień, fragment obrobionej kości oraz przedmiot żelazny tak skorodowany, iż jego oznaczenie nie jest możliwe. Skarb złożony był w woreczku skórzanym. Zachowały się w kilku miejscach odciski skóry. Skarb określa się na pierwszą połowę V wieku n.e. Zabytkami datującymi są fibule.

Materiał z badań złożono w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie.

Badania będą kontynuowane.

TŁUSTE, gm.Grodzisk Mazowiecki
woj.warszawskie

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadził mgr Adam Waluś pod kierunkiem doc.dr.Jerzego Okulicza. Finansował Centralny Zarząd Autostrad. Pierwszy i ostatni sezon badań. Osada z późnego okresu rzymskiego.

Badania podjęto w związku z budową autostrady Warszawa-Łódź. Osada leży na tarasie niewielkiego cieką wodnego. Badania skoncentrowano na przestrzeni 70 x 200 m, co umożliwiło uchwycenie wschodniego i zachodniego skraju osady oraz jej centrum. Odsłonięto obszar o powierzchni 5000 m² /pozostała powierzchnia zajęta była pod zabudowania i urządzenia o charakterze gospodarczym/ odkrywając ogółem 85 elementów osadniczych na które składały się: 6 obiektów o typie półziemianek, 1 studnia drewniana, 6 palenisk, 30 dymarek o różnym stopniu zachowania oraz 43 jamy o zróżnicowanych kształtach i rozmiarach których funkcję przeważnie trudno ustalić.

Najbardziej interesująco przedstawia się obiekt nr 24 - pozostałość budynku o lekkiej konstrukcji słupowej, w obrębie którego znajdowało się prostokątne palenisko kamienne. W południowo-wschodnim narożniku paleniska znajdowały się ułożone jedno na drugim następujące przedmioty żelazne: młotek, krój radlicy, okucie radlicy, szczytce, kowadło z rogiem, 2 młoteczki schowane w radlicy. Zespół ten datować można na późny okres wpływów rzymskich /faza C1/.

Drugim interesującym obiektem, odkrytym w odległości około 6 m na zachód od obiektu 24 była, w przybliżeniu prostokątna, studnia zbudowana z desek-dranic o średniej długości 2,25 m, szerokości od 25 do 38 cm i grubości dochodzącej w dolnych partiach do 5 cm. Ściany studni zabezpieczały przed zawaleniem się, biegnące w połowie wysokości, po-

ziome belki, noszące wyraźnie ślady obróbki żelazną siekierą, wpuszczone na czop w słupy narożnikowe o przekroju trójkątnym. Materiał zabytkowy wydobyty z gliniastego i mulistego wypełniaka studni to przede wszystkim fragmenty naczyń ręcznie lepionych, kości zwierzęce oraz kilka kawałków obrobionego drewna z przydennej partii obiektu. W odległości około 1 m od krawędzi studni odsłonięto cztery jamy po słupach. Znalezione w nich wisior bursztynowy i miniaturowe naczynie.

Materiał zabytkowy z pozostałych obiektów to: liczne ułamki naczyń ręcznie lepionych o powierzchniach chropowatych i wygładzanych /brak ceramiki toczonej/, fragmenty noża żelaznego, grot strzały, żarna rotacyjne, przęśliki gliniane, kości zwierzęce, paciorki szklane, liczne surowe i częściowo obrobione bryłki bursztynu.

Wstępna analiza materiału szkła do datowania osady na wczesną fazę późnego okresu wpływów rzymskich /faza Ca/ nie wykluczając także możliwości jej użytkowania w fazie B2.

Badania zakończono.

TLUSTE, gm. Grodzisk Mazowiecki
woj. warszawskie

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Samodzielne Stanowisko
d/s Stosowania Metod
Geofizycznych

Badania prowadzili dr Jacek Przeniosło, mgr inż. Aleksander Jagodziński, mgr Iwona Modrzewska-Marciniak, mgr Tomasz Herbich, mgr Krzysztof Mistewicz /autor sprawozdania/. Finansowała Katedra Archeologii Pradziejowej i Wczesnośredniowiecznej UW. Pierwszy sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich.

Badania archeologiczno-geofizyczne prowadzono przy pomocy "wykrywacza metali" działającego na zasadzie wzbudzenia w przewodnikach ferrycznych i nieferrycznych, prądów wirowych i rejestrowania zakłóceń pola elektromagnetycznego, powodowanych obecnością, w warstwach kulturowych obiektów archeologicznych. Prace prowadzone były w celu określenia miejsc występowania obiektów /skupisk polepy, palenisk, obiektów metalowych/ oraz w celu rozpoznania terenu położonego poza obszarem objętym badaniami eksploracyjnymi.

Przebadano obszar 120 arów.